

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 650/24
17.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, Здравке Ђурђевић и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Медаковића, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА, који је уредно позван и браниоца окривљеног, адвоката Горана Медаковића, који је уредно позван, **дана 17. септембра 2024. године**, донео је

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Медаковића, у делу који се односи на правну квалификацију и кривичну санкцију, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Панчеву К.бр.18/23 од 29.03.2024. године у погледу правне квалификације и кривичне санкције, тако што Апелациони суд у Београду кривично-правне радње окривљеног АА, описане у изреци првостепене пресуде под тачкама 1. и 2., правно квалификује као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па га на основу одредбе члана 4, 42, 43, 44, 45, 54 и 63 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.10.2022. године до 24.11.2022. године, док се жалба браниоца окривљеног у преосталом делу, као и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву у целости **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и побијана пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К.бр.18/23 од 29.03.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 КЗ, па му је претходно утврђено за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ казна затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело из члана из члана 246 став 7 КЗ казна затвора у

трајању од 2 године, па је окривљеном изречена јединствена казна затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву Кпп.бр.63/22 од 20.10.2022. године, а који се рачуна од 18.10.2022. године, када је лишен слободe, а који је укинут решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву Кпп.бр.63/22 од 24.11.2022. године и изречена му је мера безбедности обавезног лечења наркомана, која се извршава у заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и траје док постоји потреба за лечењем али не дуже од 3 године. Наведена мера може трајати дуже од времена изречене казне, али њено укупно трајање не може бити дуже од 3 године, а време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора.

Окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 509,65 грама опојне дроге марихуане, 47,45 грама психоактивне супстанце амфетамин, 55 комада таблета лека "Тродон", 6 комада таблета лека "Ксалол" и 1 таблета лека "Ривотрил" и 92 семенке опојне дроге марихуане, дробилица, вагица за прецизно мерење и 13 комада зип ПВЦ кесица.

На основу члана 276 став 4 ЗКП, одузети предмети по правноснажности пресуде се имају уништити.

Сходно одредби члана 151 ЗКП, враћа се предмет који је привремено одузет од окривљеног-мобилни телефон марке "Samsung J5" ИМЕИ ..., са претплатничком картицом ... по правноснажности пресуде, јер не постоје разлози за трајно одузимање.

Окривљени АА, сходно одредби члана 264 ЗКП, обавезан је да у корист буџетских средстава суда на име паушала уплати износ од 10.000,00 динара, износ у висини од 2.000,00 динара за неуропсихијатријско вештачење, за ДНК вештачење износ у висини од 11.320,00 динара и трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Панчеву у износу од 174.097,00 динара, све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Панчеву због погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439 став 1 тачка 2 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду у делу који се односи на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Гордан Медаковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, те окривљеног АА осуди због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 1 године, а која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, уз примену мере електронског надзора и изрекне му меру лечења

наркомана са слободе или ожалбену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те да бранилац и окривљени буду позвани на седницу већа другостепеног суда.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.690/24 од 11.06.2024. године предложио је да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца и донесе одлуку у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА, који је уредно позван и браниоца окривљеног, адвоката Горана Медаковића, који је уредно позван, а на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

-жалба браниоца окривљеног је делимично основана, док је жалба јавног тужиоца неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка, тако што се истиче да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер су разлози у пресуди о одлучним чињеницама нејасни и контрадикторни. Жалбом се даље оспорава чињенично стање, па се истиче да је једино спорно питање било да ли је окривљени опојну дрогу која је нађена код њега држао у намери продаје или за сопствену употребу и да ли је држао материјал, односно семенке за које зна да су намењене за производњу опојних дрога, па се истиче да је суд погрешно утврдио чињенично стање када је нашао да је окривљени дрогу која је пронађена код њега намеравао да продаје, јер количина и разноврсност пронађене дроге код окривљеног није доказ да је исти дрогу држао ради продаје. Чињеница да је дрогу држао на две локације је показатељ да се ради о зависнику који дрогу држи на различитим местима, па се указује да је из налаза и мишљења вештака неуропсихијатра потврђено да се ради о особи која је била на лечењу од зависности од злоупотребе наркотика, те се истиче да не постоје докази који указују на намеру продаје и да присуство дробилице и вагице код лица које је редовни уживалац опојне дроге није ништа необично и не може указивати да је дрогу држао ради продаје. Даље се жалбом указује на погрешну примену материјалног права и чињеницу да је суд погрешно квалификовао кривично дело.

Жалбом јавног тужиоца побија се првостепена пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања, па се наводи да је суд погрешно утврдио да тужилаштво није доказало са извесношћу да је окривљени у ... у периоду од августа месеца 2022. године до 18.10.2022. године неовлашћено продавао опојну дрогу већем броју лица са надимцима "...", који је идентификован као ББ, "...", који је идентификован као ВВ и ГГ и другима са којима је комуницирао СМС порукама путем мобилног телефона, па се указује да СМС поруке оптуженог које је размењивао са наведеним сведоцима представљају типичну комуникацију између лица које продаје дрогу са својим купцима, да је одбрана усмерена ка умањењу сопствене кривице, а искази сведока неживотни и

нелогични и да количина и разноврсност опојне дроге која је пронађена и одузета од окривљеног представља околност из које се утврђује да је окривљени неовлашћено продавао опојну дрогу већем броју лица у наведеном периоду.

По оцени Апелационог суда у Београду првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд о свим одлучним чињеницама у образложењу пресуде дао јасне, аргументоване и непротивречне разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, изрека пресуде је јасна и разумљива и садржи све што у смислу одредби ЗКП треба да садржи и у складу је са разлозима датим у образложењу побијане пресуде.

Што се тиче жалбених навода који се односе на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, овај суд налази да су жалбени наводи браниоца окривљеног и јавног тужиоца неосновани, јер је првостепени суд на основу свих изведених и правилно цењених доказа, које је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности, а у склопу изнете одбране окривљеног, правилно и у потпуности утврдио чињенично стање из изреке побијане пресуде. Наиме, првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног да је опојна дрога била за његову личну употребу, нашавши да је оваква одбрана нелогична и неуверљива, односно у супротности са осталим изведеним доказима, јер су код окривљеног пронађене две врсте опојних дрога марихуана и амфетамин, а поред тога и таблете у већим количинама од његових потреба у критичном периоду, при чему правилно првостепени суд налази да количина од пола килограма марихуане, и поред установљене зависности окривљеног, не представља малу количину. Наиме, окривљени је навео да је у критичном периоду имао углавном код себе 100 грама марихуане, објашњавајући да му је ова количина трајала око недељу дана, што значи да је око 14 грама марихуане користио на дневном нивоу, а та количина се не подудара са његовим изјашњењем датим на главном претресу да марихуану користи од један до два цоинта дневно, при чему је код њега пронађена знатно већа укупна количина од 509,65 грама, која би му трајала више од месец дана, ако би се прихватила његова динамика конзумирања од 100 грама недељно, како је правилно закључио првостепени суд, при чему и наводи одбране да је планирао да заједно са другаром који није више међу живима направи колаче, те да ту потроши око стотинак грама нису прихватљиви, што је суд детаљно образложио, као и наводи одбране да је таблете добио од једног рођака и да не може да објасни због чега их је држао, с обзиром да није дао образложење зашто их је држао, а ради се о већем броју различитих таблета са различитим индикацијама за коришћење и заједнички прописаном обавезом да се сва три лека дају искључиво уз давање лекарског рецепта.

Правилно је првостепени суд закључио да је окривљени марихуану, амфетамин и таблете "Тродон", "Ксалол" и "Ривотрил" држао неовлашћено ради продаје, с обзиром на број и разноврсност опојне дроге и 2 локације држања, при чему и у помоћној просторији на једној од локација, а све су биле упаковане у ПВЦ и зип лок кесице, различитих грамажа, у количинама које су премашивале његову динамику коришћења или иста није ни постојала, уз то су пронађене и празне зип кесице, за које наводи да их је користио за паковање свега и свачега, а пронађена су и паковања ПВЦ и зип лок кесица са садржајем опојне дроге и празне, поред тога пронађени су и дробилица и вагица за прецизно мерење и на њој вештачењем детектовани трагови марихуане.

По оцени овог суда правилно је првостепени суд нашао да није доказано да је окривљени неовлашћено продавао опојну дрогу марихуану, амфетамин као и таблете, а што произилази из исказа сведока, који образлажу своју СМС комуникацију са окривљеним, о којој се и сам окривљени изјашњавао и то исказа сведока ГГ, ВВ и ББ, које је суд детаљно интерпретирао на страни 19 образложења побијане пресуде, па првостепени суд правилно закључује да се из исказа ових сведока, те комуникације ових лица путем порука са окривљеним, до којих се дошло вештачењем информатичара ... садржаја мобилног телефона окривљеног марке "Samsung J5" и увидом у остале поруке не може са извесношћу утврдити да је окривљени неовлашћено продавао опојну дрогу, јер ниједан сведок то није потврдио, нити се путем тумачења појединих термина, који су у порукама коришћени, не може потврдити продаја опојних дрога од стране окривљеног, а што је прихватио и овај суд.

Што се тиче узорка семена које је од окривљеног одузето и да је укупно било 92 семена и да се ради о психоактивној конопљи, суд је закључио из налаза Биолошког факултета Универзитета у Београду са допуном, а није прихватио одбрану окривљеног да је ове семенке издвојио приликом припреме марихуане за конзумирање пушењем, с обзиром да се окривљени различито изјашњавао о пореклу ових семенки и старости, истичући старост семенки као кључну околност за утврђивање могућности узгоја марихуане, имајући у виду да семенке нису биле одбачене, већ су биле сакупљене у једној ПВЦ кеси, у којој су и пронађене приликом претреса куће, а што окривљени није спорио, затим да број семенки од 92 није кључна околност и не указује на мали број семенки, већ на намеру окривљеног за чувањем истих и за тачно одређену сврху. Првостепени суд је правилно утврдио да је окривљени као овисник о марихуани имао сазнање о самим карактеристикама семенки марихуане и да се не ради о пар семенки марихуане, нити пронађених на више места, да би се могло другачије закључити, а вештачењем је установљено да су конкретне семенке подобне су да произведу ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%, то јест да из њих може да израсте психоактивна конопља. Стога је по оцени овог суда првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање, па је правилно нашао да је окривљени извршио инкриминисане радње које су наведене у изреци побијане пресуде, при чему је првостепени суд довољно расветлио одлучне чињенице и у свему потпуно и правилно утврдио чињенично стање, те је за свој закључак дао довољно јасне и аргументоване разлоге, које и у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд. Како се жалбеним наводима којима се оспорава утврђено чињенично стање не указује на постојање неких чињеница које би довеле у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, већ се износи сопствена оцена изведених доказа, то је овај суд нашао да су жалбени наводи јавног тужиоца и браниоца окривљеног неосновани.

Међутим, по налажењу овог суда жалбени наводи браниоца окривљеног који се односе на правну квалификацију кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим као и примену кривичног закона су основани. Наиме, имајући у виду да првостепени суд окривљеног оглашава кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и кривичног дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 КЗ, при чему у случају када је у радњама учиниоца истовремено остварено обележје

кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ и 246 став 7 КЗ, не може постојати стицај кривичних дела, већ се ради о једном кривичном делу из члана 246 став 1 КЗ, овај суд је усвојио жалбу браниоца окривљеног у односу на правну квалификацију, па је нашао да се у радњама окривљеног АА описаним под тачкама 1. и 2. изреке побијане пресуде стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији овај суд је нашао да је првостепени суд приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је тако на страни окривљеног АА од олакшавајућих околности узео у обзир његове социјалне, материјалне и породичне прилике, да живи у ванбрачној заједници, да је отац двоје малолетне деце, неосуђиван, док отежавајућих околности на страни окривљеног није нашао.

Како је овај суд у односу на окривљеног АА изменио правну квалификацију тако да је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, при чему, по оцени овог суда, првостепени суд олакшавајућим околностима на страни окривљеног није дао довољан значај, посебно у одсуству отежавајућих околности на страни окривљеног, то је овај суд, усвајањем жалбе браниоца окривљеног преиначио окривљеном и одлуку о казни, тако што га је осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору, ближе означено у изреци пресуде, налазећи да ће се оваквом казном затвора у потпуности остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, овај суд донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа – судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић